

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XIII. Verúmne sit, quosdam continere non posse, vt id quasi iusta
ratione ad voti solutionem prætexatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

2 Petr. 2.

secura & optabilis Christianæ religionis susceptio, etsi multos, ea semel suscepta, labi grauius & ruere videamus: ob id dumtaxat quòd vitam nolint agere suæ professioni congruentem. de quibus scriptum est: Melius erat eis, non nosse viam veritatis, quàm post agnitam relabi, & discedere ab eo, quod illis traditum erat, sancto mandato. ita non est propterea ad instituti monastici sublimitatem periculosus ascensus, quòd multi sua voluntate & locordia præcipites ruant. nisi fortè ex personæ vuentis qualitate & conditione emergat metuendi causa periculi: quia videlicet non se antea præpararit, rebusque necessariis instruxerit: nec proficiendi studium præ oculis habuerit, sed vitæ otium, & ventris cultum. Alioqui per se quidem, & suapte natura, monastici ratio instituti facilis & tuta est, longiusque à periculis ruinæ remota, quàm vita & conuersario secularis. Et quamuis illam ingredi virtutis & arctioris vitæ viam, nisi Deo donante & opitulante nequeamus; non tamen ratione caret, inquit Augustinus Epistola 105. vt nos promittamus, & Deus faciat; præsertim cum hoc ita faciat, vt id in nostra potestate, si vigilemus & oremus, esse voluerit.

CAPVT XIII.

Verumne sit, quosdam continere non posse, vt id quasi iusta ratione ad voti solutionem prætextatur.

Epist. 11.
16. 1.

AT reperuntur, inquis, qui postquam ad culmen hoc vitæ perfectioris ascenderint, non quidem nolint continere, sed non possunt. Quod ipsum & Cyprianus expressisse videtur: Si autem perseverare nolunt, inquit, aut non possunt, melius est vt nubant, quàm vt in ignem delicijs suis cadant. Quo loco etsi de his virginibus quæ velatæ essent, non loquitur, propterea quòd nubere his non erat melius futurum: tamen quòdam

dam cœpisse continere, nec in eo quod cœperant, perseverare potuisse, illa disiunctione significat. Verùm Cyprianus illas non posse dixit perseverare, quæ etsi non auersam omnino gerant à continendi studio voluntatem; tamen non tantum volunt, tantumque diligunt, quantum ad agendum ac perseverandum velle necesse est. Quocirca nō ob aliud non posse dicuntur, quam quia nondum satis volunt efficaciter, ut carnem contraria concupiscentem, fortiore spiritus robore vincant. Quod nō de consilijs modò Evangelicis, verum etiam de mandatis ipsis verissimè dicitur. Qui enim vult facere Dei mandatum, inquit Augustinus, & nō potest: iam quidem habet voluntatem bonam, sed adhuc parnam & inualidam. Poterit autem, cum magnam habuerit & robustam. Quando enim martyres magna illa mandata fecerunt; magna utique voluntate, hoc est, magna charitate fecerunt. Hæc Augustinus. Atque ad similem modum in Evangelio Iudæ quoque dicitur non potuisse credere, quia nimirum credere nolent. Quare enim, inquit Augustinus, credere non poterant? Citò respondeo, quia volebant. Inter cæteras autem cupiditates, quæ à credendo voluntatem impedirent, non sola erat diuitiarum cupiditas, propter quam dicit Lactantius libro septimo, pauperes & humiles Deo facilius credere, quam diuites, qui sunt impedimenti pluribus implicati; imo cathenati & compediti; seruiunt ad nutum dominæ cupiditatis, quæ illos inextricabilibus vinculis irretiuit: nec possunt, inquit, in celum aspicere, quoniã mens eorum in terram prona, humique defixa est: verum & illa vna erat, de qua Dominus in Evangelio non siluit, cum ait: *Quomodo* vos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis, & gloriam quæ à solo Deo est, non quaeritis? Quem in modum nobis quoque dicere liceret ijs qui se continere non posse queruntur: *Quomodo vos potestis continere,*

Cap. 17. lib. De gratia & libero arbitrio.

Tractatu 53. in caput 12. Ioan. 9.

558 DE CHRIST. LIBERT. LIBER X.
tinere, qui otium, qui mulierum colloquia, qui con-
fortia periculosa non vitatis? qui orationibus & pijs
studijs non vacatis? Nec verò cur credere nō possent,
aliò causam Dominus retulit, quàm ad illorum volū-
tatem, quam se Prophetæ verbis præuidisse significat.
Idcirco enim, inquit, nō poterant credere, quia iterum
dicit Isaias, Excæcavit oculos eorum. Quæ sententia
hoc verborum ordine intelligenda est: Idcirco nō po-
terant credere, quia, sicut dixit Isaias, excæcati erant,
idque malitia sua: quam cæcitatem quoniam illorum
mala voluntas meruerat, hęc iudicium Dei deserentis
experti sunt. Quapropter illos Deus ipse dicitur excæ-
casse, sicut alio loco dicitur cor Pharaonis indurasse.
Sic enim excæcat (inquit Augustinus) sicob durat Deus
deserendo & non adiuuando: quod occulto iudicio
facere potest, iniquo non potest. Debet ergo, inquit
idem, esse impiger animus, vt & voueat, & reddat; ne
cùm se minus putat idoneum ad reddendum, piger
sit ad vouendum. Et hætenus quidem ista tractasse
sit satis.

In Psal. 132.

C

D

doctr
tatis i
sunt l
futur
quam

DE

E

Euan
tum
accid
conf
berta
ma e
supr